

Tajna kršćanske plodnosti (Iv 15,1-8)

Govor o trsu i lozama smješten je u najsvetijim i najsadržajnijim evanđeoskim trenutcima (Iv 15,1-8). Što je u Pashi naznačio, i što će se na križu zbiti, sada Isus daje u riječima. Jedna je to od nosivih objava u nizu otkrivanja vlastite osobe. Gospodin je već rekao: ja sam kruh, svjetlo, dobri pastir, vrata... Evo, sada, u dirljivu i odsudnu času svete Pashalne večere objavljuje: »Ja sam pravi trs«.

U kratkom odlomku Isusova euharistijskoga govora na početku (Iv 15,1.2) i na kraju stoji *Otac* (r. 8). Ako početak Svetoga pisma jasno

prikazuje podrijetlo stvorenja u Bogu i Božju aktivnost i zauzetost u stvaranju »u početku«, Evandjelje ovdje upozorava na trajnu Božju djelatnost – na ono što se sada zbiva. Ovaj Isusov govor sveti je poziv da stanemo i iznova otkrijemo i do u dubinu osjetimo kako Bog djeluje u nama. Ruka Stvoriteljica jest ruka Otkupiteljica i Posvetiteljica. Evandjelje mi daje prostor da osjetim kako me čisti. Osnovica duhovnosti jest uvjerenje i iskustvo da Bog neposredno kontaktira s mojom dušom, sa mnom.

Važan dio duhovnoga života jest odvajanje, odsijecanje svega što me ne vodi k svrsi za koju sam stvoren. Učitelj je vrlo zahtjevan i upravo brutalan kad traži da odstranimo oko ili ruku koja nas sablažnjava (Mt 5,29.30). Sada, u svečanom, završnom trenutku kod Posljednje večere upozorava da je Otac vinogradar, on obrezuje. On treba odsjeći, ne mi svojim silama i prema svojem nacrtu!

Gospodin se ovdje – u okviru euharistijskoga govora – vraća na prvu zapovijed danu ljudima, potvrđuje ju i primjenjuje. »Budite plodni, donosite rod!« – zazvonilo je u blagoslovu iz božanskih usta pred novostvorenim čovjekom (Post 1,28). »Donosite plod!« slušaju pravednik Noa i njegova djeca kad Bog dariva nov početak nakon opće propasti (Post 9,1). »Budi plodan« u svom životu dao je Bog nalog i praocu Jakovu u ključnom trenu kad je već počeo slušati Božji glas – ne više diktat prijekare – i vratio se u domovinu, kad je uklonio lažne bogove iz svoje obitelji i tako ispunio i svoj dio zavjeta da će Gospodin biti njegov Bog (Post 35,11). Nakon što se borio s Bogom i nakon što se pomirio s bratom, Jakov je bio spreman čuti pra-blagoslov i iskonsku zapovijed koja otkriva vrijednost čovjeka i povjerenje Božje. A sada u žarištu Novoga saveza sveti Učitelj otvoreno tumači kako se ostvaruje zadana plodnost, kako se ispunja prva zapovijed.

Poslije će Isus otvoreno reći i potvrditi koliko cijeni i koliku vrijednost vidi u svojim izabranicima. On ih je izabrao, njih je postavio da idu i rod donose i da rod njihov ostane (Iv 15,16), da bude trajan njihov plod. Odobrava i obnavlja pra-zapovijed. Baš oni, izabranici sami, plod donose. Nisu tek nevažni kotačići i puka sredstva. Pouke o sjemenu koje sijač sije, smokva koja treba donijet rod, pogled na zrno pšenice koje pada na zemlju i umire – sve se to slijeva u dirljivu sliku o lozama na trsu.

Za osobni rad:

Kako sam i koliko do sada bio povezan s Isusom?

Što mi je najteže ostaviti, napustiti? Gdje mi je najpotrebnije Očevo čišćenje?

Koliko je moj život do sada bio plodan?